IN MEMORIAM CHARLES L. VRIESE, 1904-1988

Op 25 oktober 1988 overleed ons medelid C.L. Vriese. Zijn dood was voor ons onbekend gebleven, zoals hij ook tijdens zijn leven nooit op de voorgrond is getreden.

Charles Vriese werd op 7 augustus 1904 geboren. Voor zijn beroep werkte hij lange tijd in het bouwbedrijf. In 1954 werd hij lid van de N.M.V., een jaar later volgde zijn echtgenote C. Vriese-Hutteman als huisgenootlid. Het echtpaar Vriese kwam zeer vaak op de vergaderingen van onze vereniging. Zijn interesse ging vooral uit naar Europese fossielen en Nederlandse mollusken, terwijl mevrouw Vriese mineralen verzamelde. Hun woonplaats Diemen is een buurgemeente van Amsterdam, derhalve bezocht Vriese na zijn pensionering geregeld de Molluskenafdeling van het Zoölogisch Museum en de vereniginsbibliotheek. Die waren toen nog gehuisvest in de dierentuin Artis. Kennelijk om deze reden had Vriese testamentair bepaald, dat zijn collectie en bibliotheek aan "Artis" zou worden gelegateerd. Ongetwijfeld bedoelde hij daarmee het Zoölogisch Museum, maar het resultaat was nu, dat de schelpen en boeken door de Educatieve Dienst van Artis werden opgehaald. Overleg tussen Vriese's nabestaanden, Artis en het Zoölogisch Museum heeft ertoe geleid, dat de molluskencollectie in bruikleen werd afgestaan aan de afdeling Malacologie van het I.T.Z. De bibliotheek van Vriese is verdeeld over de volgende instellingen: algemene biologische werken gaan naar de Artis Bibliotheek en de Educatieve Dienst van Artis; malacologische werken naar de afdeling Malacologie van het I.T.Z., en duplicaten naar de bibliotheek van de N.M.V. Op deze wijze is de verenigingsbibliotheek weer met enkele werken verrijkt.

De schelpencollectie van Vriese bevat hoofdzakelijk materiaal uit het Eemien en van Miste, verder recente mollusken van Nederland, en een kleine hoeveelheid tropische zeeschelpen, die door ruil verkregen was. De mineralencollectie van mevr. Vriese is op mysterieuze wijze verdwenen, evenals de microscoop van Vriese (een binoculair), die niet meer in huis aanwezig was. Volgens familieleden was een en ander geleend door een onbekende "verzamelaar", toen Vriese reeds in een verpleeghuis werd verzorgd.

Het I.T.Z. prijst zich gelukkig, dat zij het grootste deel van de wetenschappelijke nalatenschap van de sympathieke Charles Vriese mag beheren.

H.E. Coomans